

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

NR. 1 * FEBRUAR 1946 * 29. AARGANG

MAANEDENS VERS

*Vi eide ikke Sverd!
Vi trodde mer paa freden,
fornuften, arbejdsleden,
paa selve livets verd!
Vi trodde ikke drap og brand
i lengden gavnet noget land.
Vi trodde paa en seier
for rettsind og forstand.*

*Vi hadde ikke skjold.
Vi kjente ingen fare;
vi hadde venner bare.
Da blev vi tatt med vold!
Det hendte plutselig en natt,
vi vaaknet og vaart land var tatt.
Vi hadde bare venner,
nu stod vi helt forlatt!*

*— — —
Og mange av oss falt,
og flere følger efter,
saa har vi indre krefter:
Vi overlever alt!
Vi har en hellig seierstro,
den gir oss taalsomhet og ro:
Vi ved, at aand er evig,
og liv vil alltid gro!*

*Arnulf Overland
(et af de første Digte, han skrev
under Besættelsen)*

Kære Spejdere!

Den 22. Februar fejrer vi Verdenspigespjederchefens Fødselsdag som „Thinking-day“, Alverdens Pigespjederes Dag. De gamle Troppe har for længst skabt deres Traditioner for Dagen, og de nye, de mange nye vil hurtigt finde deres. Og selv om de fleste af Jer endnu ikke har haft den Oplevelsens Glæde at møde Spejderkammerater fra andre Lande, saa er der i Aar alligevel fastere Holdpunkter for Dagen, fordi vi nu ved noget om dem, om Kammeraterne bag Grænserne.

Mange af Jer har i Krigens sidste Aar maattet ty til Sverige, og I har Venner dér, som I ikke vil slippe Forbindelsen med, Venner, som hjalp Jer, da det kneb. De norske Spejdere var nogle af de første, der meldte sig til Korrespondance, og vi har med Beundring hørt om, hvordan de allerede nu igen er organiseret i store Korps efter at have været „nedlagt“ under Krigen. Vi ved, hvor haardt de har det i Finland, og hvordan Trængslerne har faaet de fem Korps til at slutte sig sammen i eet Forbund.

I engelske Spejderblade kan vi læse om Spejdernes Hjælpetjeneste dér, om Ambulancerne, de selv har skaffet Midler til og selv kører til Hjælp for det betrængte Europa. I et svensk Blad har jeg læst om polske Pigespjedere, som har gæstet stockholmske Spejdere, ligesom vi ogsaa her ved Paraden for Lady Baden-Powell oplevede en Flok baltiske Kammerater, der glædestraalende deltog i dette storslaaede Samvær med Verdenspigespjederchefen.

Og af alle de mange, mange Pigespjedere Verden over, der nu pukler sig igennem en streng Vinter, synes jeg først og fremmest, vore Tanker og Sympati maa vende sig til de mange Tusinder, der endnu $\frac{3}{4}$ Aar efter Krigens Ophør er samlede rundt om i Lejre og ikke aner, naar de kan komme hjem, hvad de skal vende hjem til, og om de overhovedet har noget at vende hjem til. Tænk, hvad det vil sige Dag ud og Dag ind at traske om i det samme afgrænsede Lejromraade i Tøj, der maaske knapt nok er ens eget, og uden andet Privatliv end det, som man kan skaffe sig i en Køje mellem 27 andre, en Køje, som saadan set heller ikke er ens egen! I har alle saa travlt med Jeres Skoler, Spil, Dans, Spejdermøder, Lektier — saa I tidt synes, at Dagene slet ikke slaar til, men meget Humør og megen god Vilje maa der til, skal man arbejde sig gennem et Døgn, der slet ikke stiller nogen Opgaver til en, og hvor man ikke har noget at beskæftige sig med. Jeg synes, det maa være som en Vandring i Sand, hvor man ikke ved, om Ørkenen er uendelig, eller om der er Oaser paa den anden Side!

Ja, lad os tie stille et Øjeblik og sende dem alle vor Hilsen, de Danske i Sydslesvig, de gæstfrie Svenskere, de udholdende Nordmænd, Finnerne, Englænderne, alle dem der ingen Hjem har, dem, der endnu ikke ved, om de har et Fædreland, og alle Trækfuglene!

Spejderbror, her er min Haand,
fast vi Kæden slutter —

Bundesforbund

Ved Kobenhavnerdivisionernes Nytaarsparade holdt Spejderchefen følgende Tale til de 2000 samlede Spejdere:

Vi, som har oplevet Aaret 1945 sammen i Danmark, har i Fællesskab oplevet Ting, som vi vil huske Resten af vort Liv.

Og vi skal ikke have været ret gamle for, at vi i bittert Minde om de ufrie Aar og i Taknemmelighed over, at vi igen blev et frit Folk og over de Ofre, der er bragt herfor, aflagde det Løfte for os selv, at vi af al Evne vilde tjene Danmark og vort Folk.

Paa Tærskelen til 1946 staar vi ikke blot ved Indgangen til et nyt Aar, men vi er ogsaa paa Vej ind i en helt ny Tid, — og mange af Jer har sikkert baade hørt og tænkt over, at der ofte tales og skrives om den store Forventning, som stilles netop til Kvindernes Indsats i den nye Epoke.

Jeg hører med blandt dem, der tror paa Kvindernes store Fremtidsopgaver. Jeg tror, at vi som Kvinder har meget at give af det, vort Samfund trænger til, *Dygtighed, Menneskekærlighed, Tro paa Livet og godt Humør*. Jeg tror ogsaa, at vi har baade Vilje og Kræfter til at yde vor Indsats, og jeg haaber, at mange af de betydningsfulde Kvinder, der vil komme til at øve Indflydelse paa Udviklingen i Danmarks Fremtid, vil være at finde blandt Pigespejderne, fordi I har saa mange gode Forudsætninger for at faa Held til at gøre god Fyldest paa den Plads, som engang bliver Jeres.

Fra det Øjeblik, I melder Jer ind som Spejdere, paa-tager I Jer ganske frivilligt en Række Pligter og indordner Jer frivilligt i Patrulje- og Trossamfund, som I hurtigt opdager kun bliver hyggeligt og godt, hvis I er gode Kammerater, hjælpsomme og hensynsfulde mod hinanden og tjenstvillige.

Tag dette med Jer ud i Livet, og I har det bedste Grundlag for at leve det vaagne og flittige Liv i godt forstaaende Kammeratskab, vi alle skal leve, for at Danmark skal blive et godt Land at bo i, for at *vort Land, det Land, vi er stolte af og glade for*, skal gaa en god og sikker Fremtid i Møde.

De københavnske Pigespejdere marcherer ind i det nye Aar

Der er endnu en Grund til, at jeg tror paa Jer Pigespejdere, tror paa, at I kan naa at være blandt de forreste i den nye Tid.

I har som Spejdere meget tidligt lært at bruge Hænderne og er blevet stillet overfor dette at arbejde med smaa Ting, som kaldes kvindelige Sysler. Det er jo saadan, at vort Liv bestaar af en Mængde Smaating, og hvis man ikke over sig i at beherske dem, bliver det Tingene, der en skønne Dag behersker os. Og hvad enten I gifter Jer og yder Jeres Indsats for Danmark som gode Hustruer og dygtige Mødre, eller I vælger at blive Atomforskere, Lærere eller Gartnere, eller nogle af alle de andre rige Muligheder, der er aabne for Jer danske unge Piger, saa gælder det om, at I forstaar at tage praktisk paa Hverdagens Krav, saa det ikke bliver et uovervindeligt Bjerg for Jer at stoppe Strømper, fyre i en Kakkelovn, lave Mad eller alt det andet, der vil blive forlangt af Jer. Tag fat med godt Humør og lær Jer at gøre de huslige Ting hurtigt og godt, saa I altid kan skabe en hyggelig Ramme om Jeres egen Tilværelse og blive saa overlegne, at I faar Tid og Kræfter til at beskæftige Jer med alt det, der ligger ud over Dagen, Vejen og Tiden.

Jeg hilser Jer, danske Piger af 1946, og ønsker Jer et godt Nytaar og et glædeligt Gensyn i den store Lejr til Sommer!

Spejderchefen.

Det var lidt taaget og pløret — men festligt alligevel!

Hilsen fra Korpsets Plejebørn, *de estiske Spejdere i K. B. Hallen!*

For Aar tilbage besad ogsaa vi store Rigdomme: Vi havde vort Fædreland, vi havde vort Hjem, hvor vi som andre tilbragte vore Dage i Fred og Kærlighed, og vi havde vort Arbejde og vore Interesser, der gav vort Liv dets Indhold.

De yngre af os kunde sorgløst gaa til Skole og suge Viden og Visdom til sig, som det især er vigtigt, at hver enkelt Borger i et lille Folk erhverver sig. Og alle er vi med stor Alvor og Inderlighed gaaet op i Spejderbevægelsen, der bragte alle dem, der havde de samme Interesser, saa inderligt nær. Maaske kan en og anden af Jer huske de estiske Spejdere, I lærte at kende i Lejrene ved Kaunas og Budapest.

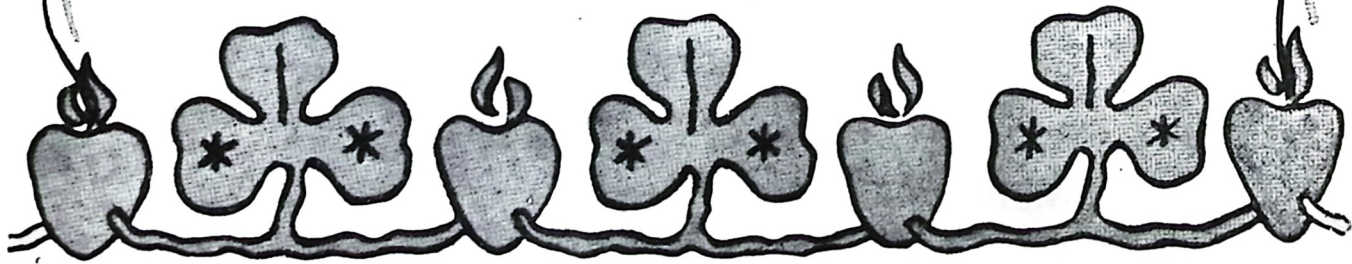
Da drog pludselig de fremmede ind over os og vilde paatvinge sig Herredømmet over det Fædreland, der havde været vort siden Oldtidens fjerne Dage. Vi har maattet ofre alt i disse Aar, alt, hvad der var os kært, vore Hjem, vore Forældre, Søsken, Skolekammerater, ja endog det daglige Brød. Spejderbevægelsen blev forbudt. Alt blev taget fra os, alt som før havde gjort os til et frit Folk. Efteraaret 1944 skulde vi forlade vore Hjem for at redde det sidste, vi kunde redde — vort Liv.

Spejderne kalder os Golondrinas — d. v. s. Trækfugle. Men selv føler vi os som Nattens Fugle, der, naar Høstens Nætter kommer, enkeltvis eller i Skarer flyver afsted gennem Mørket. Nogle bliver trætte, de falder i Havet. Andre styrter mod Fyrtaarnets Lys. Man fandt dem om Morgenens paa Landevejen, — deres Rejse var for bestandig endt. Men de, der vil leve, maa stadig flyve videre. Saaledes venter vi paa Morgenens, og saa længe maa vi holde os paa Vingerne, saa længe maa vi holde ud. Spejderbevægelsen har været det eneste, der hjalp os, naar det blev os for svært, naar vor Tilværelse næsten ikke var til at holde ud mere, og de sidste Kræfter var ved at glippe. Saa huskede vi altid paa, at en Spejder ikke maa fortvivle, men at vi med Humør og Fortrøstning skulde se mod Fremtiden, og saa blev selv den tungeste Modgang overvundet.

Vi er meget taknemmelige over, at vi har fundet en foreløbig Eksistensmulighed paa det gæstfri Danmarks Grud. Vor Glæde er saa meget større, som vi nu igen kan forenes i Spejdernes store Broderaand og dermed række Alverdens Spejdere Haanden!

De hjerteligste Hilsener til de danske Pigespejdere fra

de estiske Golondrinas.

Nyt fra den fjerne Sagaa. ISLAND

Overfor mig sidder i Pigespejderhuset en islandsk Pigespejderfører, Provstinde Gertrud Fridriksson fra Husavik. Fru Fridriksson, som er danskfødt, er iøvrigt Datter af Fru Dagmar Nielsen, hvis Navn de allerældste vil huske fra Korpsets spæde Alder, de noget yngre fra en Periode som Korpssraadsmedlem.

Paa et gammelt Paradebillede i Korpsskontoret, har Fru Fridriksson mellem langskortede, blusede Ungmoer, genkendt sine første Spejderkammerater. Det var dengang, der kun var een Division i København.

„Med Spejderinteresser i modrene Arv var det vel naturligt, at De blev Spejder?“ spørger jeg.

„Ja, jeg begyndte som blaa Spejder i København, vi havde en dejlig Patrulje. Senere overtog jeg en grøn Trop, som manglede en Fører, og var altsaa KFUK-Spejder i 2 Aar.

Derefter var der en Pause i min Spejderløbebane, hvor jeg giftede mig med en islandsk Præst og var bosat i Canada i 12 Aar.

Saa flyttede vi hjem til Island. Her var Spejderarbejdet ikke saa gammelt og jeg hjalp lidt til — saadan i det smaa — men jeg blev ikke aktiv Fører, før mine Dreng, i Flok med andre, startede en Fugleværnsforening, som havde en mistænkelig Lighed med Spejderarbejdet.“

„Og saa gik det vel, som naar Cirkusheste lugter Mænegens Savsmuld?“

„Ja, saa kom Drengenes Søstre og vilde være med, og inden jeg saa mig om, var vi i fuld Gang med baade Dreng- og Pigespejderarbejdet.

I Husavik, som tæller 1100 Indbyggere, har vi nu en god Trop paa 50 Piger.

Der er paa Island utrolig mange Børneforeninger, Børneloger som Good Templar o. s. v., saa Konkurrencen er stor.

Og da Naturen ikke giver os saa mange forskelligartede eller variable Spejderture, er Spejderarbejdet jo ikke noget særpræget hvad Udendørslivet angaar.

Hvad man kan lave i en Lavamark, som er hverken til at hugge eller stikke i, og som ikke giver nogen Mulighed for at gemme sig, eller for at løbe alt for stærkt — man skal passe paa Hullerne i Lavaen — er jo begrænset.“

„Jeg ved nok, at der ikke findes Skov paa Island, men findes der ikke nogen som helst Form for Bevoksning?“

„Jo, vi i Husavik er meget heldige, for vi har en Spejderhytte 16 km fra Byen. Grunden er bevokset med et lavt Birkekrat, saa vi har Kvas til Baal. Lejrbaal maa ellers for det meste laves af Pakkasser, som vi køber i dyre Domme, og andet brændbart Materiale. I vor Landslejr, som vi afholdt i Anledning af „Kvenskåtajilag Islands“ (Korpsets Navn) 20 Aar, maatte vi medbringe Pakkasser til Lejrbaalene.“

Jeg tænker paa den megen Tid, vi her i Danmark

Husavik paa Island.

bruger i vore Lejre til at forarbejde Lejrarbejde af Grene, grave Kogerender o. s. v., og spørger, hvad de islandske Spejdere faar Tiden til at gaa med, naar de er afskaaret fra disse Sysler.

„I den omtalte Landslejr, som varede 5 Dage, deltog 150 af Islands 300 Pigespejdere. Indrette os som danske Pigespejdere kunde vi som sagt ikke, men vi lavede da Maden selv paa Primus. Vi maa altid medføre en Primus, og et af Kravene i vor 1. Kl. Prøve er da ogsaa at være fuldt ud fortrolig med en saadan.

Men ellers gik vi Ture, havde Instruktion og Foredrag og nød Samværet meget.“

„Samværet?“

„Ja — Afstandene er jo saa vældig store, at vi er meget lidt i Kontakt med hinanden til daglig. I Byerne arbejder Spejderne meget selvstændigt. Vi danner med de stedlige Drengespejdere en Spejderforening og har et stort Samarbejde som fælles Forældreraad, Træninger o. s. v., og arbejder egentlig som et selvstændigt lille Korps.“

„Vanskeliggør det ikke hele Korpsarbejdet, at hver Trop saadan gaar sine egne Veje?“

„Jo, paa en Maade maaske, men man maa jo huske paa de store Afstande og paa, at Samfærdselsmidlerne ind gennem Landet om Vinteren er besværlige og faa. Den eneste Forbindelse er til Tider Skib, og der kan nemt gaa over 1 Uge, før Posten fra Reykjavik naar os. Saa det bliver tidt til, at man handler paa egen Haand og pr. Konduite, naar Problemer trænger sig paa.

Men vi har da 2-3 Instruktører, som rejser rundt, og saa har vi vor Spejderskole i Reykjavik!“

„Spejderskole! . . . Vi har hidtil troet, at vi i Danmark havde den eneste Spejderskole?“

„Det har De sikkert ogsaa endnu. Vor Spejderskole er nemlig udelukkende en Træningsskole.

I Island ligger Skoleferien fra Maj til Oktober, og i den Periode modtager Skolen alle Spejdere over 12 Aar, som kunde ønske grundig Træning i Prover og Duelighedstegn. De kan komme til enhver Tid, og Opholdet skal vare mindst ½ Maaned. September er forbeholdt Forertræning. Da saa godt som ethvert Barn har et Arbejde i den lange Sommerferie, er den for nogle faktisk ingen Ferie, og de, som tager sig en Ferie, er det ofte svært at samle indenfor et bestemt Tidsrum.“

Provstinde Gertrud Fridriksson,
der leder de 50 Pigespejdere
i Husavik.

„De nævnte for, at „Kvenskåtajilag Islands“ tæller 300 Spejdere, hvorledes faar De saa faa Medlemmer ikke alene Raad til 2—3 Instruktører, men ogsaa en Spejderskole?“

„Tallet 300 stammer fra Tiden inden Landslejren i 1944 — senere har Tilgangen været stigende, jeg ved ikke, hvor mange vi er i Dag. Vi har sluttet os sammen med Drengespejderne, netop fordi det er saa meget lettere ikke mindst i økonomisk Henseende. Spejderskolen er et Fællesforetagende. Desuden faar den Tilskud fra Reykjavik Kommune. Skolen er meget primitiv — faktisk bare et stort Skur, men Primitivitet er jo en stor Spejderdyd.“

„Hvorledes er Krigsaarene gaaet for Spejderne paa Island?“

„Vi var jo ikke direkte berørt af Krigshandlinger som afføder de Hjælpearbejder, andre Landes Spejdere har deltaget i. Men vi havde vore Besværigheder, og de var meget alvorlige for Landets Ungdom. Paa et vist Tidspunkt var Opbudet af allierede Soldater saa stort, at det oversteg Øens Indbyggerantal. Der blev meget nyt Arbejde, og nye Maader at tjene Penge paa, og selv om Priserne steg, var der dog Pengerigelighed. Det var svært at samle vore Unge i den nye Verden, som aabenbarede sig for dem.“

Vi er egentlig i Støbeskeen nu, for selv om Arbejdet har bestaaet sin Prøve under vanskelige Forhold, er der meget, vi nu skal arbejde paa og udbygge, og jeg tror, at det er gennem Krigsaarene, vi har faaet at se, hvor meget Spejderidealene betyder for opvoksende Ungdom, og at det var det, som førte til den stærke Stemning for Sammenslutningen med Drengespejderne. Vi mener, at vi vil staa meget stærkere med en fælles Ledelse.“

„Har De under Deres Ophold i Danmark været i Kontakt med Pigespejderne?“

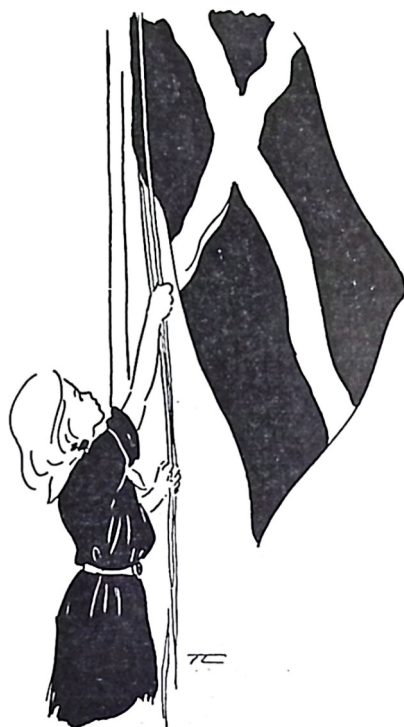
„Jeg har besøgt Elisabeth Flagstads Spejderskole i Kørinth, det er en dejlig Skole — morsomt og dygtigt ledet. Og nu har jeg set Spejderhuset, som overstiger mine Forventninger, selv om min Mor har beskrevet det for mig, som aldeles storartet.“

Tænk, at man kan bo saa billigt og saa hyggeligt!

Apropos Priser, saa kunde jeg ikke lade være at smile under de københavnske Føreres Diskussion forleden om den dyre Korpslejr. Vi gav for Landslejr, som varede 5 Dage, 140 islandske Kroner. Desuden medbragte vi selv Smør, Æg, Mel, Sukker, Kød og Bagværk.

Jeg har hentet mig en Del Spejderlitteratur med hjem, og glæder mig nu til at omsætte hvad jeg har hørt og set hernede — oppe i Lavamarken.“

Grethe Nicolaysen.

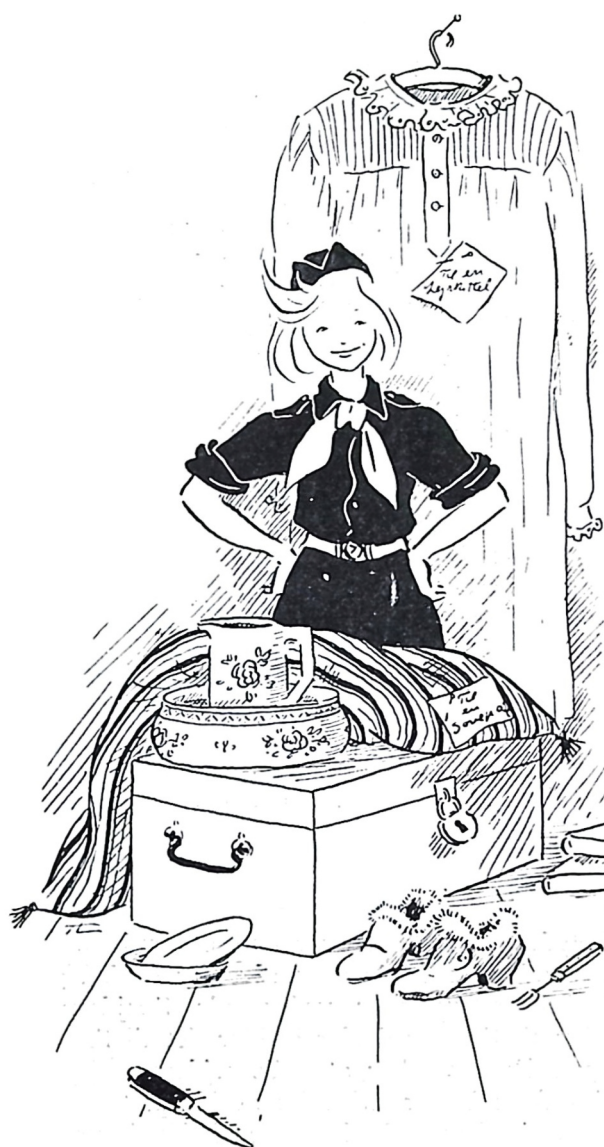
Vi hejser Flaget

og lykønsker Hds. kgl. Højhed Kron-
prinsesse Ingrid med 10-Aarsstjernen

Islandske Pigespejdere.

Den hvide Krave er Tegn paa Galta.

Min kære Spejderkammerat!

Jeg takker dig for Brevet.
Jeg burde egentlig forlængst igen til dig ha' skrevet,
men Tiden gaar, og jeg har maattet skrive Breve mange
som Tak for Julegaver, og de skulde være lange.

Ja, Julen var skam dejlig, jeg af Gaver fik en Masse;
af Bedstefar en Rygsæk — ja, det altsaa var en Kasse,
som han har brugt som ung, naar han paa Rejse skulde
drage,
en Puf han kalder den, jeg aldrig har set Mage.

Og Bedstemor foræret mig en Ting, som nok skal varme,
en Dyne stor med Olmerdug, jeg tænker paa de arme,
som kun faar tynde Tæpper paa, monstro de kunde lide
en Nat at laane Dynen her og sove ved min Side.

Og Tante Rikke, tænk engang, hvor hun mig overrasket
med Vandfad, saa i Lejren jeg kan ogsaa blive vasket,
et stort og fint af Porcelæn med Roser paa og dertil
Kande,
det bli'r vist ej saa primitivt, det maa min Fører sande.

Den kære Faster Hanne, som du sikkert aldrig glemmer,
hun sendte mig en dejlig Ting, hun fandt i sine Gemmer,
af Gummi er den, og Faconen — den maa jeg hel're tegne,
den være skal til Nytte stor, naar Himlen kun vil regne.

Og store Søster Inge, hun har ogsaa mig begavet
med Natkjolen saa lang og fin, hun har i Skolen lavet,
den skal nu farves og sys om, det varer ikke længe,
for den en Lejrkittel er, som ej kan faas for Penge.

Min lille Søster Ellen, som har sparet meget længe,
gik til Depotet hen og købte der for sine Penge
Tallerkener, en dyb, en flad, se det er hele to,
og dertil Krus, mon det er Solv, jeg kan det næppe tro.

Og Mads, som snart i flere Aar har Ulveunge været,
var meget stolt, da han en lille Pakke mig foræret,
den indeholdt en dejlig Kniv, min Glæde den er stor,
for Skc og Gaffel haaber jeg, jeg laane kan hos Mor.

Af Brevet her du vil forstaa, jeg meget flittig samler
paa Ting, der bruges skal, naar rundt i Lejren vi os famler,
men inden da vi lære maa saa frygtelig en Masse,
jeg derfor ej har Tid i Dag til mere ned at kradse.

Du nøjes maa med dette her, skriv snart igen et Ord.
Med Hilsen fra din Tinka og — fra hendes Far og Mor.

Depotet sender den glædelige Nyhed,
at man i nær Fremtid venter de første **HATTE** *Prisen kan endnu
ikke opgives.*

Hvordan bliver man

Søspejdere

I husker, at Redaktøren i sidste Nr. af „Pigespejderne“ overfaldt mig med forskellige Spørgsmaal om Søspejdere. Det blev I maaske ikke meget klogere af, udover at I blev klar over, at Korpset er villig til at støtte et Søspejderarbejde. Synes I ikke, at vi her i „vort havombruste Land“ bør have Søspejdere, naar Lande som England, Holland og Sverige allerede i flere Aar har haft det?

Jeg har ogsaa faaet nogle venlige Breve fra store Spejdere, der ønsker at tage fat og gerne vil have at vide, hvordan de skal gribe Sagen an. Jeg vil gerne derfor begynde med at skrive lidt om, hvordan man kan starte et Søspejderarbejde, og hvilke Krav Korpset stiller, jeg skal saa i et senere Nr. fortsætte med at fortælle lidt om Prøverne og Duelighedstegnene.

I Førerbladet for November 1945, er der skrevet om Korpsets foreløbige Bestemmelser for Søspejderarbejdet samt Kravene til III og II Kl. Prøverne. Nu maa I ikke vente, at jeres Tropsfører pludselig springer op og siger: „Nu skal vi være Søspejdere,“ hun har sikkert nok med at holde Styr paa jer paa Landjorden, og tør slet ikke tænke paa, hvordan det bliver, hvis I ogsaa stikker til Søs. Derfor bliver det en Opgave for jer — store Spejdere — der gerne vil være Søspejdere, at faa dette Arbejde i Gang og at stampe de Førere op af Jorden — eller af Søen — som I skal bruge. Se til Slagelse Søspejdere; der stillede to Spejdere, der stædigt holdt fast ved, at Søspejdere det *vilde* de være, og midt inde i Landet lykkedes det at finde et søkyndigt, voksent Menneske, som vilde være Tropsfører, og nu er de en Trop paa 18 Spejdere.

Hvis I nu er en lille Flok, hvor ingen er under 12 Aar, men de fleste gerne i Senioralderen, og I har jeres Forældres Tilladelse til at blive Søspejdere, hvis der bliver startet en Trop, saa gælder det om at finde een, der vil være Tropsfører, og her forlanger Korpset, at hun skal være søkyndig og i Almindelighed over 20 Aar. Det synes I maaske bliver svært — men det er jo ogsaa et Pionerarbejde, I er ude paa, men prøv at tale med Drengesøspejderne, den stedlige Sejlsportsklub eller

Marineforeningen, om de ikke kender et Menneske, der kunde bruges. Har I saa fundet et Emne paa den ene eller anden Maade, kan I skrive til mig (Skovridergaardsvej 65, Holte) og faa Korpsets Bestemmelser for Søspejderarbejdet, tal saa med hende og vis hende, hvad det drejer sig om, men glem ikke at fortælle hende, at selv om I gerne vil være Søspejdere, er I dog stadig *Spejdere*, ellers risikerer I maaske at faa fat i et Menneske, der kun vil interessere sig for det maritime og lader hele den spejdermæssige Side af Sagen ligge.

Hvis I nu ikke i første Omgang kan finde en voksen Fører, saa kan der gives Tilladelse til Oprettelse af en Søspejderpatrulje, hvis den er tilknyttet en bestaaende Landtrop, og Tropsføreren giver Tilladelse til det. I saa Tilfælde skal Tropsraadet suppleres med 3 Medlemmer, hvoraf mindst 2 skal være søkyndige, og disse skal hjælpe Tropsføreren med den maritime Uddannelse, medens Tropsføreren som hidtil tager sig af den spejdermæssige Træning. Ogsaa i dette Tilfælde maa I skrive til mig, saa I kan faa de Papirer, Tropsraadet skal underskrive.

I det hele taget har Tropsraadet, hvad enten det drejer sig om en Søspejdertrop eller -patrulje, et betydeligt større Ansvar end et almindeligt Tropsraad, idet de er ansvarlige for forskellige Sikkerhedsbestemmelser vedrørende Spejdernes Færden til Søs, og derfor hedder det til Slut i Korpsets Bestemmelser, at en Søspejdertrop (-patrulje) først kan anerkendes af Korpset, naar Tropsraadet har underskrevet en Erklæring om, at de har gjort sig bekendt med disse Regler.

Nu haaber jeg, at de store Spejdere, der brænder af Lyst til Søen, vil kaste sig ud i Arbejdet, vel at mærke, hvis I kan gøre det uden at svække jeres gamle Trop alt for meget, og naar vi saa er blevet en mindre Eskadre, kan vi fortsætte med at tale om selve Søspejderarbejdet og Prøverne.

Grete Thorbek.

Hvad vi oplever rundt omkring —

UDDRAG AF ASSENS AVIS

Rigtige Spejderpiger i Baaring og Brenderup

Motortoget med den første Morgenforbindelse fra Middelfart til Odense paa Nordvestbanen kom i Søndags ud for en lille Brand, da det naaede Gamby Station, og Branden var saa voldsom, at Togets Skumslukker ikke kunde klare den. Naar der alligevel ikke skete noget alvorligt, saa bærer en Del Spejderpiger fra Baaring og Brenderup en Del af Æren herfor. De var med Toget paa Vej til Parade i Odense, og da Branden udbrød, viste de sig at være Spejderpiger af den helt rigtige Støbning, idet de straks tog fat paa at hente Vand paa Mejeriet overfor Stationen. En af dem var nærmest gennemblødt, og de andre bar ogsaa Spor af Begivenheden, men det tog de med godt Humør, for de havde taget deres Tørn i Spejderlovens Aand, og blandt de andre Passagerer saa man med anerkendende Blikke paa Pigerne — til Forskel fra nogle Soldater, der ogsaa var med, men blot stillede sig op som passive Tilskuere til Redningsarbejdet.

Logumkloster

har i Oktober haft en vellykket Fest, hvor de bortloddede et Dukkehus, som de helt igennem selv havde lavet og møbleret og befolket — de elektriske Lamper undtaget. Troppen tjente gode Penge ved den Lejlighed, og har i det hele taget haft et godt Aar med god Vækst og Fremgang.

Hede Divisionen

har i Oktober haft Førerstævne i Lemvig, besøgt af ialt 80 Førere. Første Aften underholdt Lemvigspejderne Gæsterne med en Danmarksunderholdning. Næste Dag trænedes Førerne i Førstehjælp og Korttegning, det sidste ved Ekspert Else Mærsk fra Aarhus. Der afsendtes telegrafiske Hilsener til Kronprinsessen og til Spejderchefen. Det var et godt Stævne og varede derfor, som alt godt, altfor kort. Førerne var Divisionschefen meget taknemmelige for den dejlige Weekend.

Dybbøl- og Skamlingsbankens Divisioner

har i November haft Patruljeførerstævne i Aabenraa. Ogsaa dette Stævne kunde mønstre 80 Deltagere, idet der ogsaa kom Patruljeførere fra de nye Troppe i Hellevad, Augustenborg, Krusaa og Padborg. Allerede Lordag Aften gik man i Gang med Opgaver, saasom Morseopgaver med Tændstikker og Ærter. Næste Morgen begyndte Konkurrencerne i Signalering, Samariteropgaver og Fremstilling af en Rebstige. Der staar i Rapporten, at Aabenraa-spejderne havde „tillavet en aldeles glimrende Middag, bestaaende af Vandgrød og Gullash“, og at der derefter var „en meget grundig Opvask“, og det er rart at høre. Men rarest, at alle Spejderne i de to sydlige Divisioner følte, at de blev rystet endnu mere sammen, end de var i Forvejen.

Helsingør Drenge- og Pigespejdere

var i Slutningen af Oktober paa en dejlig Tur til Helsingborg, hvor allerede et Hold Signalgaster ønskede velkommen, inden Færgen lagde til. 300 danske og 700 svenske Spejdere marcherede med Orkestre gennem Byen, og om Aftenen samledes man til den store Klang- og Jubelfest i den jættestore Busgarage ved Triangelen, hvor der blev leget og danset, og Stemningen var ogsaa jættestor! Søndagen indlededes med Kirkegang, og de danske Spejdere overværede de svenske Kammeraters Tävling i en Svømmehal. Mens Førerne holdt Møde, besaa Spejderne Byen. Ved Færgen mødte alle de svenske Spejdere naturligvis op for at sige Farvel, og der udfoldede sig en hel Tävling i Sang og Spejderraab.

Helsingørspejderne gaar nu og glæder sig til at gøre Gengæld.

Blaavandsdivisionen

har haft Divisionsstævne i Esbjerg. Det var koldt, men godt. Stævnet formede sig som et Byløb udgaende fra Havnen, for Esbjergspejderne vilde nok vise deres Gæster den imponerende Havn. Der var mange svære Opgaver og næsvise Spørgsmaal. Ialt deltog 200 Spejdere i Stævnet, heraf var lidt over Halvdelen udenbys Gæster. Om Eftermiddagen fortalte Fromse om sine Rejser. Ved Stævnet tog Grethe Lund Afsked med Divisionen som Divisionschef. Reporteren skriver, at der var mange, der gerne vilde sige hende Tak for hendes Regeringstid, og at de er glade ved, at det er deres gamle Kending, Inger Rosenkilde, der skal føre Divisionen videre, for ingen kender som hun dens Traditioner.

Divisionsstævne i Silkeborg 2. December 1945.

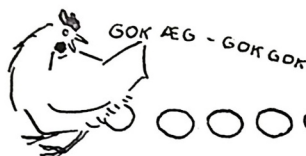
Med Morgentogene ankom ca. 125 Spejdere fra Divisionens Byer til Silkeborg, hvor de blev modtaget af Silkeborg Troppene. Med Faner og Signalthorn marcherede vi til Skoven, hvor vi holdt en lille kort Terrænleg. Det vakte Jubel, da Robinson Kruso, Fredag og Stanley i „naturtro“ Forklædninger viste sig. Ikke mindre Begejstring vakte en Negerhøvding, Prinsesse og en Medicinmand. Kampen bølgede voldsomt, Papirposerne knaldede, og Skoven blev eftersøgt for Skatte, der blev taget i Forvaring.

Allerede Kl. 12 traadte vi af paa Torvet og blev fordelt til Værterne, der brændte af Begejstring for at faa en fremmed Spejderkammerat med hjem. Eftermiddagen tilbragtes paa Sonderport, hvor Ungdomskorpsets Julestue skulde løbe af Stabelen. For en smækfyldt Sal opførtes en Nissekomedie skrevet over Silkeborg Bys Historie — ja, den opførtes to Gange den Dag for lige fulde Huse og bragte mange Penge ind til Julevelgørenheden.

Inden Afrejsen naaede vi at samles til Sæmmensang og horte Krittevit og Fib fortælle om deres Hollandstur, det var ikke lidt, de havde oplevet!

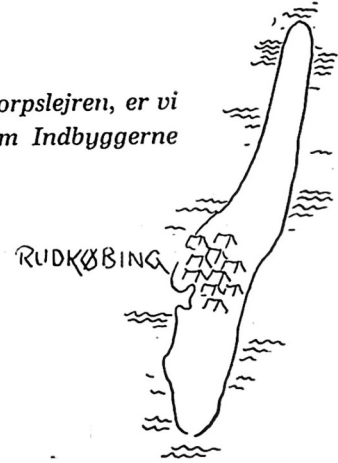
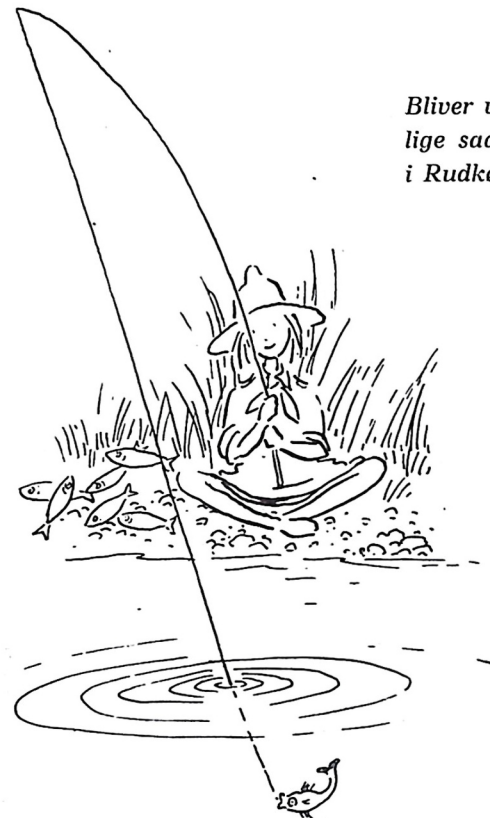
En dejlig Dag rigere drog vi til Togene og rullede hjem til den lille By, ønskende at vi havde et lige saa godt Samarbejde med de andre Korps, som de har i Silkeborg.

Deltager.

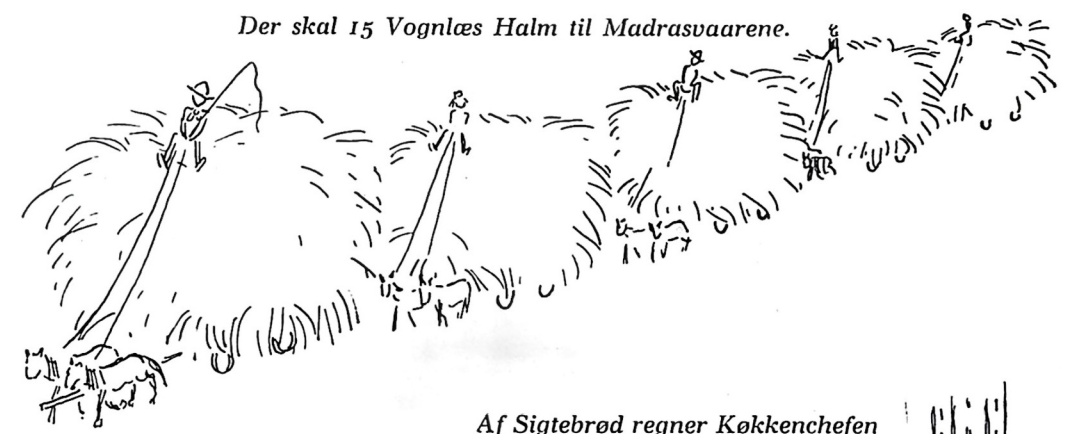
Sjove Korpslejrtal

Bliver vi 4000 i Korpslejren, er vi lige saa mange som Indbyggerne i Rudkøbing.

Der skal bruges 20.000 Æg, det er lige saa mange, som en meget dygtig Høne kan lægge i 80 Aar — hvis den ellers lever længe nok.

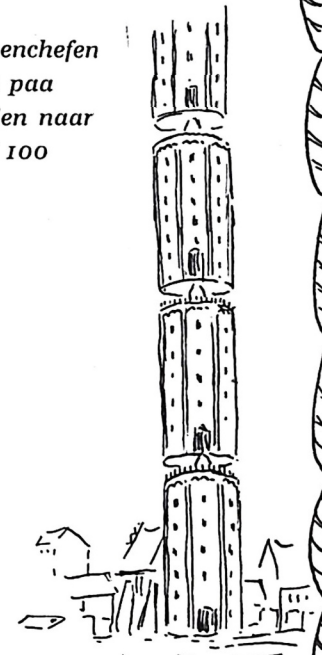
Man regner med, at der vil blive drukket 20.000 Liter Mælk. Lejren maa have en Bestand paa 150 Køer for at holde os med Mælk.

Der skal 15 Vognlæs Halm til Madrasvaarene.

Af Sigtebrød regner Køkkenchefen med at købe 8000. Stillet paa Spidsen oven paa hinanden naar de den anselige Højde af 100 Rundetaarne.

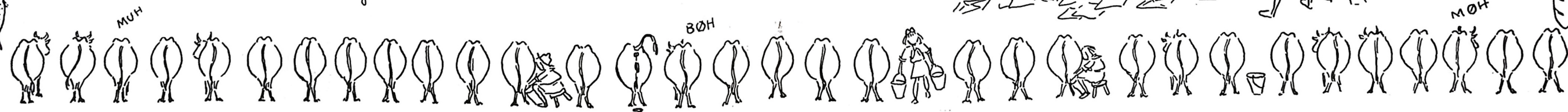
25.000 Breve og Kort regner man med at skulle afsende fra Lejren. Hvis deres Indhold blev skrevet paa een lang Linje, vilde den naa fra København til Sprogø.

Der skal bruges 2000 Makrel. Hvis de blev lagt, saa de bed hinanden i Halen, naaede de fra Spejderhuset til Trianglen.

Der skal steges 70.000 Frikadeller — eller saa mange, som du kan spise i Løbet af 19 Aar, hvis du spiser 10 om Dagen.

Om Dagen skal bruges 40.000 Liter Vand. — Det er saa meget, at — alle kan blive vasket.

Hvad tager vi os til,
medens vi træner til

Kørsleje?

Mon ikke vi trænger til at blive lidt mere „dus“ med Naturen, Kort og Kompas?

Nu har vi den kolde Aarstid, hvor Søndagene netop benyttes til at trave i og maaske, hvis Vejrguderne er os naadige, til at staa paa Ski. Og nu kan vi igen faa vore gode Maalebordsblade (1:20.000) paa Geodætisk Institut (Adr.: Materialgaarden, København K.) (Ved Bestilling til Spejdere gives 33 % Rabat). Saa frem med Kort og Kompas og ud i Naturen, paa Ben eller Ski!

Begynd jeres Rute ad Landevej, saa ind ad Biveje med flere Vejkryds, hvor I skal finde den rigtige Vej og saa ind i Skoven. Vælg mindre Veje og vær klar over, at de ofte kan være forandrede, nedlagt eller nyanlagte efter at Kortet er tegnet. Her orienterer man sig ved at skridte Afstandene af fra større Veje, fra større Vandløb, fra Skovløbersteder, Høje og Gennemskæringer, Grusgrave — kort sagt fra Terrængenstande, som man kan skønne ikke har forandret sig gennem mange Aar. (Se efter paa jeres Kort forneden. Der er trykt, hvornaar Kortet er opmaalt og rettet). Giv ikke op med, at „det er nok her“, men konstater, at det *er* her udfra jeres Sammenligning med Kort og Natur og ved Brug af Afskridtning, Tid og Kompas.

Naar I gaar efter Kort, husk altid: *Maalestokforholdet*. Ved 1:20.000 er 5 cm = 1 km. Skøn altid over den Vej-længde, I har tilbagelagt ved Afskridtning og over lange Afstande ved at tage *Tid*, medens I gaar.

Det er altsaa vigtigt, at I ved, hvor mange Skridt I gaar paa 10 m, og hvorlængde I er om at gaa og løbe 1 km i forskelligt Terræn (i tungt Føre, paa jævn Vej og op ad Bakke). Det er her, I skal anvende den Dygtighed, I har erhvervet jer ved at tage 2. Kl.s Prøvens Punkter 3b og 4d.

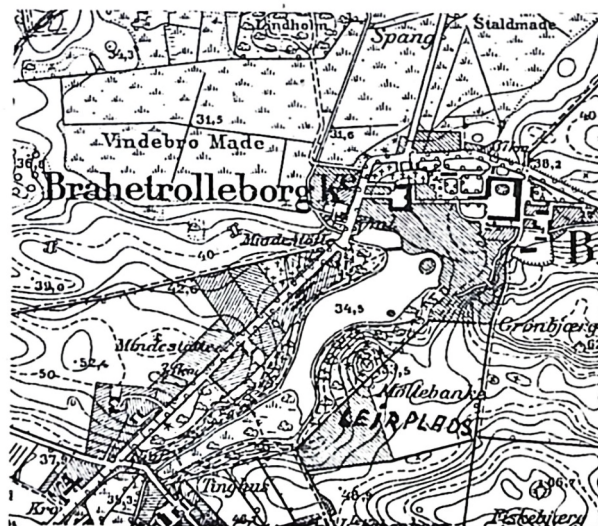
I skal være klar over *Retningen*, I gaar i, ved at bruge Kompasset, og være klar over, om det stemmer overens med Vejens Retning paa Kortet. Prøv, om I ikke kan faa Raad til 2 eller 3 Kort, saa I kan dele jer i Patruljen og gaa i Hold efter hinanden eller dele jer og gaa ud flere Ruter til det samme Maal, saa alle faar Øvelse i at gaa efter Kort.

Gaar det helt flinkt med at følge den afmærkede Rute paa Kortet, prøv saa at gaa efter Ruteskitser. Del paa Patruljemødet forinden den Rute, I skal gaa, op i flere Afsnit og lad forskellige tegne Ruteskitser over dem og gaa saa efter dem paa Turen i den Rækkefølge, de kommer. Patrulje-Føreren eller en af Patruljens Spejdere gaar Solo efter selve Kortet de første Gange for at kontrollere, at det er den rigtige Vej, der følges. Men prøv ihærdigt at klare Turen alene efter Skitserne, uden Kortet, saa lærer man mest. Det er først ved en saadan Travetur i Praksis, at man lærer, *hvad* der har Interesse og er nød-

vendigt at tage med paa Skitsen, og hvad der er unød-vendigt. Det er en Kunst, der er nyttig, at kunne tegne en god og anvendelig Ruteskitse (mon ikke vi opdager det til Turneringen?) Paa hvilken Maade den tegnes, afhænger af jeres Dygtighed og Øvelse. Første Gang maa I nøjes med at tegne over paa Madpapir med en *spids* Blyant for at faa det nogenlunde nøjagtigt. Men det er meget gnidret, og I skulde gerne opnaa saa megen Øvelse, at I næste Gang tegnede paa fri Haand efter Kortet og alle-gevel fik Afstande og Retninger tilnærmelsesvis rigtige. Husk altid at angive paa Skitsen, hvor meget 1 km er, og N-S Retningen. Den Færdighed, I opnaar her, skal bruges til 2. Kl.s Prøven 7c og til 1. Kl.s Prøven 6c til Beretningen og til flere Duelighedstegn.

Gaar det godt med Skitserne, er I blevet lidt mere kendt med Kort, Kompas og Afstande og kan kaste jer ud i lidt af det, der kaldes Orienteringssport.

Den bestaar i at finde forskellige Punkter, der ligger spredt i Terrænet uden for Vej og Sti, ved Hjælp af Kompas og Kort. De kan være mere eller mindre vanskelige. Foreløbig nøjes vi med det enklere. Vælg et afgrænset Terræn (saa Patruljen ikke bliver helt væk og borte) et Stykke Skov, f. Eks. afgrænset af store Veje, Hegn eller lign., der ikke kan overses, og udvælg nogle Punkter, enkelte Kryds af Veje og Grøfter, skarpt Knæk paa Vandløb, Kæmpehøje, Smaasøer eller lign. Mest Steder, der ikke ligger ved slagen Landevej, og hvor det er hurtigst at gaa tværs gennem Terrænet fra det ene Punkt til det andet i en bestemt Kompasretning. (NB. I maa sikre jer, at det er tilladt at færdes saaledes der, hvor I vil have jeres Øvelse.) Det skal slet ikke være svært i Begyndelsen. Det skal være let at bestemme, naar Punktet er naaet, at det er det rigtige, der er fundet, og evt. Poster skal være meget synlige. Man benytter i Begyndelsen Vejene i ret stor Udstrækning, saa nær til Punktet som muligt — fordi de er sikre (vi er jo oveni at gaa efter Kort). Saa tages Kompasretning til selve Stedet. Det gør man saaledes, at man bestemmer paa sit Kort, *hvor* man staar og *hvor* det

søgte Punkt ligger. Der slaas en tynd, let Streg fra Punkt til Punkt og Retningen bestemmes og Afstanden udmaales paa Kortet. Derefter gaar man ved Hjælp af sit Kompas i den udfundne Retning og afskridter den Afstand, der skal være til Maalet. Det er ikke helt let at holde Retningen med et almindeligt Kompas uden Retningslineal. Men over kortere Afstande kan det gores tilnærmelsesvis. Har man et Præcisionskompas, f. Eks. et Silva, lægges Linealen nøjagtigt langs den tegnede Streg paa Kortet med Pilen i Marchretningen, og idet man passer paa, at den ikke forskyder sig, drejes Kompashuset, saa det staar *nojagtigt* N-S paa Kortet. Derefter aflæses Graden ved Pilen paa Oversiden eller ved Stregen paa Undersiden af Kompasset efter hvilken Model, man har. Kompasset drejes en Kende, saaledes at *Misvisningen ca. 5 Grader bliver lagt til* (pas paa, der er 2 Grader mellem hver Streg paa Kompasset. Herefter har man kun at dreje sig selv med Kompasset, indtil Nordenden af Kompasnaalen dækker Nord-pilen i Kompassets Bund, og Marchretningen skal følges langs Linealens Side i Pilens Retning, idet man stadig paaser, at Nord dækker Nord nøjagtigt. Man gør dette i Praksis saaledes, at man sigter fra sit Udgangspunkt langs Linealen (medens Nord dækker Nord) og fæster Øjet paa en fast Terrængenstand i Retningen. Med Øjet stadig fæstet paa dette skridter man derhen, og derfra tager man

atter Sigte og gentager Marchen i Retningen, til Maalet er naaet.

Saa snart I har faaet lidt Øvelse i at bruge Kompasset paa denne Maade, lægger I smaa Øvelser med forskellige Punkter, der skal findes, og lader det gælde ekstra Points, at naa dem først, fordi det opmuntrer til at tage den korteste Vej ved Hjælp af Kompasset og forsøge at bruge Vejene. Derved træner man sig selv til med større Sikkerhed at færdes uden for de slagne Veje, ved blot at stole paa sit Kompas og sin Orienteringsevne. Man kan paa Punkterne udlægge et Antal Sedler, der er lige saa stort som Deltagerantallet, og nummerere dem fra 1 og opefter. Saa tager man det højeste Nummer der er, naar man kommer, og faar Points efter Tallet, og det gælder derfor om at komme først til de forskellige Punkter.

Jeg maa desværre sige, at saa dygtige bliver I ikke paa 2 eller 3 Vinterture, at I kan klare Silvakompasset, hvis I skal begynde helt forfra. Men det kan jo være, at I maa tage ud privat en ekstra Søndag eller Lørdag Eftermiddag ind imellem, og en Del af jer er maaske ogsaa i jeres stedlige Skiklub eller Terrænsportsforening, saa I har Chansen her for yderligere Træning. Men jeg haaber i alt Fald, at I maa faa nogle gode Ture og blive godt trænede, saa vi kan se fine Resultater til Sommer, naar I skal ud og svinge jer i det fynske Vildnis.

Vibs.

Har du meldt dig til Spejdernes frivillige Donorkorps?

Brande Trop har den haft Sorg at miste en af sine Spejdere, idet Tropsassistent Anny Borrits døde 3. Juledag kun 18 Aar gammel. Anny var med fra Troppens Start, og gik med Liv og Lyst op i Spejdergerningen, altid rede til at give en hjælpende Haand og et godt Raad, derfor vil hun stedse blive mindet som den søde unge Pige og gode Kammerat, hun var.

Elisabeth Eff.

★

Postbox

En Pigespejder fra Grimstad, 16-18 Aar ønsker en penfriend fra København.

En Tropsassistent fra Ringbu (herefter kommer et ulæseligt Ord) ønsker nogle Adresser paa Pigespejdere i 20-21 Aars Alderen.

5 Pigespejdere fra Bergen, 13-14 Aar, ønsker Korrespondance. Blaamejsefører fra Oslo og tre andre norske Spejdere paa 21, 22 og 23 Aar ønsker at korrespondere med danske Pigespejdere.

57 hollandske Pigespejdere ønsker Korrespondance.

En 19-aarig Pigespejder fra Gentofte ønsker at korrespondere paa Morse med en jævnaldrende.

Godt penfriend Nytaar til jer allesammen! Og Tak for 500 venlige Breve, jeg beklager meget, at der er saa lang Ventetid til England og Sverige, men det kommer sikkert snart rigtigt i Gang.

Der kan skrives til nordiske Lande, England, Schweiz, Holland, Belgien, Frankrig, USA.

Fra U. S. A. er der 8, der ønsker Korrespondance, 1 paa 11 Aar, 4 paa 12, 2 paa 13 Aar og 1 paa 15.

En Patrulje i Norge paa 12 Spejdere i 12 Aarsalderen og en Fører paa 20 ønsker Korrespondance.

3 islandske Spejdere paa 17 Aar, Patruljefører, II Kl. Spejdere, de skriver, at de har blaa Øjne, og et Par af dem er Tvillinger!

Og nu er der ogsaa ved at blive etableret Forbindelse med Frankrig.

Venlig Hilsen

Fromse.

Lejrbetragtninger

ved Kyndelmissetider

Saadan en kold Aften, hvor Sneen, eller er det Regnen, pisker paa Ruden, er det godt at lægge Fodderne til Varme ved Kakkellovns Torvegløder og lægge alvorlige Lejrforberedelser. Det er saamænd slet ikke saa længe siden, det var Nytaar, og vi lovede os selv, at i det nye Aar vilde vi altid være i god Tid (ogsaa med Rapporter), vi vilde adressere vore Breve rigtigt (ogsaa til Redaktøren af dette Blad), vi vilde tidt tage Pletter af Uniformen (ogsaa, naar vi skulde til Parade), og vi vilde lade være at tale med om noget, vi ikke vidste noget om (selv om andre troede, at vi gjorde det).

Der stod saa opmuntrende i et eller andet Spejderblads Depotsannonce forleden, at man just havde faaet 20 Rygsække hjem. Naar man tager i Betragtning, at de fleste danske Spejderkorps skal i Korpslejr nogenledes samtidig, og at det vil sige det samme, som at alle Roskildes Indbyggere skulde i Sommerlejr, ja saa kan de klogtigste regne ud, hvor mange Indvaanere, der maa være om hver Rygsæk. Nogle af os maa altsaa klare sig paa anden Vis — med Papasker, Ølkasser og Vadsække.

Det underer mig, at vore mange Husflidseksperter ikke for længst har fortalt os, hvordan vi paa det bedste skal udsmykke vor Sommerlejrpapæske, saa den ser festlig ud og samtidig giver et Indtryk af vort Væsens Egenart.

Af Julepostkort kan der naturligvis udklippes bette Nisser og Klokker, men det er ligesom ikke rigtig aktuelt ved Højsommertide, saa gaar det bedre med smukke Motiver klistret af Glansbilleder med symbolske fremstrakte Hænder, Forglemmigejer, flammende Hjerter, allerkæreste Breve og smaa fede Børn i blomstrende Enge. Sine Spejderblade maa man naturligvis ikke klippe i, for saa mister Depotet Indtægten ved at indbinde dem. Med Vandfarver og Madkulørerstatning kan man male smukke Partier fra sin Hjemegn og reklamere lidt for den.

Bruger man en Ølkasse, der tilsyneladende er solidere, maa man huske at tætte Siderne med Tapetpapir, Kaninskind, broget Bast eller Rester af Spærreballoner, eller hvad man ellers har lige ved Haanden.

Det er sikrest at slaa en Læderrem om hele Bagagen, hvis man har en. Det har man aldrig, men der skal ligge 5 Tons i Frihavnen sammen med rigtigt Reb og Sejlgarn. Saa maa man bruge Papirsejlgarn. Og det er heller ikke godt.

I de gamle Dage, saa langt tilbage som saadanne, der har været Spejdere i 25 Aar, lige kan huske, løb Tropsførerne rundt i Hjemmene lige før en Lejr og formanede Spejderne til endelig ikke at slæbe for meget med. Nuomstunder er det jo snarere saadan, at Tropsføreren meget

„Soltroppen“

beder Spejderne tilvejebringe et Par Strømper hver, medbringe Familietandbørsten og om muligt laane et Sæt Undertøj, saa de eventuelt kan skifte. Men under alle Omstændigheder skal de medbragte Effekter navnes. Ogsaa her kunde Husflidseksperterne fortælle Spejderne fra Troppe med originale Navne, hvordan de fikst og med faa Midler og næsten intet Garn kan mærke deres Ting paa det fikseste. Der er jo nu Soltroppen, der maa kunne frembringe Vidundere i Guld og rød Silke, Marie Grubbes Trop, Birgitte Gjoes og Eleonora Christines, for slet ikke at tale om Vildgæssene, der vil møde med Kunstbroderier af lappiske Fjelde og Gaasekiler paa alle deres Beklædningsgenstande. Hvis nu alle 4000 Lejrdeltagere møder med velnummereret og mærket Materiale, kan man være vis paa, at saadanne Ting, der slet ikke er mærket, tilhører undertegnede.

Tallerkener og Spisestik kan vist nok ikke faaes i Øjeblikket (men der ligger Aluminium og Emaillé i Frihavnen). Men man klarer sig ogsaa udmærket med en god flad Sten, et Kræmmerhus af Karduspapir og en Pind til at pirke i Maden med. Og naturligvis vil Depotets Trolleborgfilial være velforsynet med Stabler af Paptallerkener i Luksusudstyr med Trilletegninger og Bladtroldebetragtninger.

Somme har Telte. Somme har det ikke og skal vel ligge under Parkens Buske. Man kan faa Papirstelte, men de er lige ved at være for spændende, saadan rent meteorologisk betragtet. Men de kan dekoreres paa det fornøjeligste. Jeg har forresten læst i et vegetarisk Blad for nylig, at for Mennesker med Polypper og andet Ubehag i Næsen skal det kun være sundt at trille sig i dugvaadt Græs.

Det kan jo godt være, det er sandt. Det kan godt være, at det ikke er det.

Jeg har to Uniformer, den ene er lavet af en Maagedug, den vil jeg bruge om Søndagen, Maagerne skinner saa pænt igennem det mørkeblaa. Den, der er lavet af et Rullegardin, vil jeg bruge til Hverdagsmørkelægning.

Ih, hvor jeg glæder mig! _____ *Filosofen ved Arnen.*

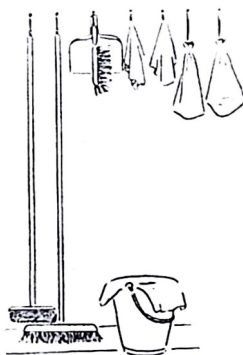
TROPSLOKALET

Siden sidste Artikel om Tropslokalet har forhaabentlig nogle af jer faaet flyttet det Støv og Rod, som egentlig har været den direkte Aarsag til en blakket Samvittighed og Ulyst til at mødes i Troppens Hule.

Man kan komme langt med koldt Vand og Skurepulver, og maaske der var et Sæbemærke til overs et eller andet Sted. Tropskassen giver jer sikkert med Glæde Tilskud til de Rengøringsrekvisitter, som er nødvendige for at give Tropslokalet Præg af, at her færdes kvindelig Ungdom, for hvem kvindelige Sysler ikke er fremmede!

Kost, Gulvskrubbe, Fejebled, Spand, Gulvklud, Støveklud, Klude til at pudse Vinduer, Børste og Sværte til Kakkellov, det er det mindste og det nødvendigste. Et lille Øsken skrues i Skafterne, Kroge anbringes paa et passende Sted i eller uden for Lokalet, og her anbringes Redskaberne. Stropper syes i Støvekludene, et Par Poser kan bruges til Pudseklude og Børster, Spanden stilles under Redskaberne med Gulvkluden over sig.

Saadan maa det være, nemt at finde og gaa til. For at kræve Orden, maa man sørge for, at der er Betingelser til Stede, som gør det muligt at *kunne holde Orden*.

Jeres Tropsfører har ganske sikkert det stærkeste Ønske om at holde Skik og Orden paa det hele.

Men jeg har virkelig hørt om Tropsførere, som af og til har maattet smøge Ærmerne op og muge ud i Troppens Skabe og andre Gemmer, fordi alt holdt Flyttedag fra Maaned til Maaned.

Enhver Spejder i Troppen er ansvarlig for Orden — eller Uorden — i Tropslokalet!

Du er maaske Nr. 1 i Kimsleg, men kan du ikke huske, hvor du skal anbringe laante Ting, eller huske, hvad Ordensreglementet paabyder dig, betyder din Færdighed i Kimsleg ikke saa meget.

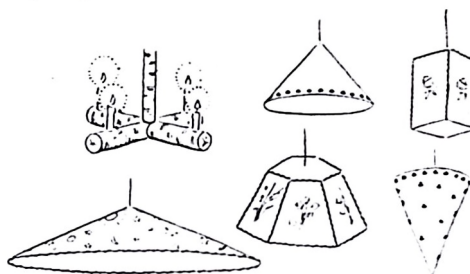
Noget af det vigtigste i Tropslokalet er Belysningen. Næsten alle Møder kræver Lys Vinteren igennem. Men hvor sidder Lampen? Som Regel midt i Lokalet, medens I arbejder i Krogens Halvmørke.

Tal med jeres Tropsfører, om Tropskassen kan betale en Elektriker til — enten at flytte den over Arbejdsbordet — det er jo de færreste, der har Bordet midt paa Gulvet — eller opsætte en Lampe til.

Maaske findes der en Far, Bror eller Ven af Troppen,

der som Fagmand vil hjælpe jer. Husk blot, det er forbudt at mikse med elektriske Installationer.

De sidste Aar lærte os at spare i en uhyggelig Grad paa Lys. Nu, hvor Restriktionerne er knapt saa strenge, bør I flotte jer og sætte en god stærk Pære i. Men husk at slukke, naar Lyset ikke mere er nødvendigt for jeres Arbejde, og inden I gaar fra Mødet. I kan selv lave Skærmen. Jeg har set Lampeskærme som Globus, Kompasrosen og meget andet; Fantasien er stor mange Steder, men

husk blot, det gælder om at udnytte Lyset, ikke at dække det til.

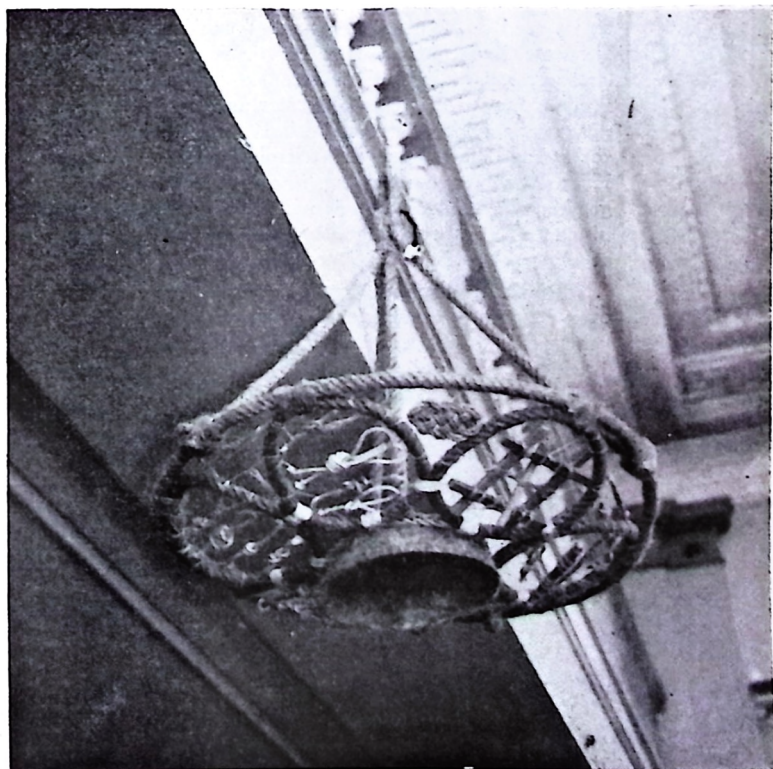
Pænt ser det ud med et Vognhjul ophængt i Tovværk. Med elektrisk Pære og Huller i Egerne til Stearinlys som tændes ved festlige Lejligheder. Birkegrene med den smukke hvide Bark kan ogsaa anvendes (se Tegn.).

Paa Billedet ser I, hvorledes en Patrulje har trænet til Tovværksmærket samtidig med, at de har tænkt paa Tropslokalets Udsmykning.

Det maa siges at være en kombineret Knobtavle og Lampe.

Pergament eller Tegnepapir, som olieres eller ferniseres, er jo altid taknemligt Materiale, enten glat eller plisseret, med smaa Kløvere eller Spejdermotiver langs Kanten.

Knagerækken er hos mange Troppe et glemt Inventar. Tillader Pladsen det i eller udenfor Lokalet — er det bedst

med 1 Knag pr. Spejder. Væggen under Knagerne maa ikke være hvidtet eller limfarvet — det smitter af paa Tojet. Sæt et morsomt Tapet op eller faa oliemalet, om man kan det i disse Tider. Eller sæt Karduspapir op med den ru Side udad. Applikér med stærke Farver, Tapetresten eller andet, morsomme Situationer fra Spejderlivet eller Troppens Historie.

Saa er der Vinduerne. Nogle har smaa, andre store, somme endda runde som Koojer eller smaa Tagvinduer. Forhaabentlig er der ikke mange, som ingen har. Der vil jeg raade til at gøre alt, hvad gores kan, for at faa et nyt Lokale. For et Rum uden Ventilation eller Udvej for at faa frisk Luft, er direkte sundhedsfarligt at bruge til Modelokale.

Men alle med Vinduer glæder sig i denne Vinter over Mørklægningsgardinernes og Sprængstykisikringernes Forvinden.

Vinduerne udviser nye Muligheder.

Hvad med Gardin?

Gardiner er ingen absolut Nødvendighed i Tropslokalet. Skal det være, saa lad det være korte, morsomme, glædefarvede Bomuldsgardiner, men hvor faar man det fra?

Blondegardiner eller kasserede Stuedraperier passer ikke i Tropslokalet. Saa hellere ingen. Eller anbring en ganske smal, stærkt rynket Kappe inde i Vinduet.

Er Vinduesindramningen pæn, saa mal den og Vinduet i en Farve, som staar til Væggene. Anbring en grøn Slyngplante inde i Vinduet. Vedbend er taknemlig, den er haardfør. En blomstrende Plante vil lyse op i Lokalet, og den Spejder, som har Gartnermærket, vil sikkert paatage sig at vande den.

I Mangel af Kappe kan ogsaa anbringes en Slags Markise af Pap ind mod Rummet, med brogede Treklovere i Kanten.

For de gardinløse er ogsaa denne Vindues„pynt“ aktuel. Paa en smal Kartonstrimmel, som fæstnes med Tegnestifter i Kartonnets Farve over den øverste Vinduesramme, males med en Tydelighed, saa det kan læses fra Lokalets fjerneste Krog, Maanedens Navn. Paa selve Ruden klistres smaa Udklip i Papir som kendetegner den indeværende Maaned. F. Eks. Oktober med et Drys af smaa gul-grønne Blade Eg—Bøg—Lind o. s. v. Gør jer Umage for at faa dem nøjagtige. November indrammes Ruden af Hyben, Snebær, Svampe og en enkelt Morten Hare springer henover Ruden, og helt nede i Hjørnet dukker i Slutningen af Maaneden en lille Julenisse op; han faar Lov at blive siddende ind i December.

I December kommer der Sølvstjerner smaa og store ud over Ruden efterhaanden som Dagene gaar. Hver Adventssøndag viser en Engel sig i Stjernevrmlen og til Julemødet den dejligste Julekrybbe og Julelys tæt i Vindueskarmen. Eller digt en Nissehistorie.

Saadan fortsættes i Maaned efter Maaned. Patruljerne deler Maanederne imellem sig, og een Ting er givet, Vinduerne bliver pudsede hver Maaned. Papiret skræbes af med et Barberblad. Men pas paa ikke at klistre Ruden til i den Grad, at I lukker Lyset ude. Lidt men godt, virker fint og festligt.

G. N.

Dansk Kunst du bør kende

Jens Juel: Greve Johan Ludvig Reventlow.

Paa Brahetrolleborg hænger mange gode Malerier af store Kunstnere, og vi vil navnlig studere dem, der forestiller kendte Mænd og Kvinder i Slægten Reventlow.

Vi begynder med Jens Juels Billede af Greve Johan Ludvig Reventlow. — Jens Juel, der levede 1745 til 1802, er særligt kendt for sine Portrætmalerier, og Johan Ludvig Reventlow

kender vi alle som den store Fremskridtsmand, der afskaffede Træhesten, ophævede Hoveriet og sørgede for gode Skoler til Børnene. Han deltog ikke i det offentlige Liv, men helligede sig Livet paa Brahetrolleborg.

(Billedet findes i Winkel og Magnussens Bog: Dansk Kunst i Privateje, Bd. 3.)

Efterlysning

Helga Dalskov, Halsted pr. Aunede, Lolland, efterlyser en lille Mappe med Billeder fra Tropsførertræningen paa Fæno 1944. Mappen er sendt afsted September eller Oktober 1944 (men der staar ikke, hvordan den er sendt) og er ikke siden set. Er der nogen, der ved noget om denne Mappe?

★

Fra en rar Spejder, der kalder sig Olivia, har jeg modtaget dette lille Vers:

*Pigespejder: Mod paa Livet,
brug den Kraft, dig Gud har givet.
Vis i din Gerning, hvem du er,
lær saa du kan andre hjælpe,
sæt ej en smudsig Plet paa den Ære,
Gud gav dig Lov til at bære.*

*Pigespejder: Hjælp din Næste,
husk, hvad i din Lov du læste.
Frisk Humør i trange Tider,
hjælp de andre, dem, der lider.
Tænd et Lys i Menneskehjertet,
saa de glemmer deres Smerter.*

Senior Siden

SENIORPRØVEN

Der er rundt i Troppene stor Interesse for at gaa i Gang med det, vi hidtil har kaldt Seniorarbejdet, men som vi saa gerne vil finde et meget bedre Navn til.

Naar I læser dette Forslag til Prøven igennem, saa kast ikke Bladet til Side med den Tanke: „Dette naar jeg aldrig“ — og saa har den faaet sin Kritik og Bedømmelse. Men I store Spejdere, der holder af at være Spejdere, tænk jer godt om og læs endnu engang Prøvens forskellige Punkter igennem og se om I ikke netop der vil finde et Arbejdsgrundlag for jeres Møder og Ture. Denne Prøve kan ikke tages paa 1 eller 2 Maaneder, men det er heller ikke Meningen, I har jo Tiden for jer. Faa noget spændende ud af Træningen, brug jeres Fantasi, og lær at udnytte jeres Tid paa den bedste Maade. I kan saa meget, naar I rigtigt prøver.

Og naar I saa har arbejdet efter dette Program i nogen Tid, lad os saa høre jeres Meninger derom. Vi vil gerne engang mødes med Seniorførere fra hele Landet, for at høre deres Erfaringer og Meninger, derfor maa I store Spejdere hjælpe os, arbejde med Stoffet og lad jeres Fører høre jeres Meninger om den her foreslaaede Form.

Gennem Førermappen, der faas paa Depotet, vil jeres Fører i den kommende Tid kunne faa Oplysninger med Vejledning om Prøvens forskellige Punkter, ligesom vi her paa Seniorsiden (som den endnu hedder) vil forsøge at bringe Stof, vi mener kan hjælpe jer.

Denne Gren af Spejderarbejdet er for jer, men I maa selv være med til at forme den.

Held og Lykke med det. Vi haaber, at I vil faa en god og spændende Tid som store Spejdere, men husk, at det meget afhænger af jer selv.

Jess.

Prøve for store Spejdere

1. 1. Kl. Prøven.
2. I et Aar have ført sin egen Spejderdagbog med Illustrationer over Møder, Ture og Lejre hun har deltaget i. Foruden at vise Interesse for Troppens Arbejde: have god Mødeprocent, skal hun have deltaget i:
 - a. 4 Weekends, deraf skal mindst 2 have været Teltlejr med Lejrtræning under kyndig Ledelse, og den ene Weekend maa Forplejningen kun være primitiv Madlavning, eller
 - b. 2 Weekends og 1 Sommerlejr paa mindst en Uge.
3. 2 Vandreture paa mindst 25 km.
4. a. Vide Navn paa de nordiske Pigespejderkorps, Chefernes Navne, Korpsenes Emblemer og Motto, samt kende Fører- og Spejder- og Blaamejseuniform.
b. Have specielt Kendskab til et Korps i et andet Land (Korpsets Historie, Arbejdsmaade, Institutioner knyttet til Korpset o. s. v.), saaledes at hun paa en god og interessant Maade kan fortælle sine Spejderkammerater om dette Korps.
5. Have deltaget i et Hjelpearbejde for andre.
Eksempler: Have hjulpet tilfredsstillende i en af Korpsets eller Divisionens Lejre som Køkken, Transporthold eller lignende.
Have hjulpet tilfredsstillende i en af Sct. Georgsgildets Lejre for Børn.
Have gjort en selvstændig Indsats til Jule-good-turn, Tropsfest o. l.
Have hjulpet Trops- eller Blaamejseføreren paa mindst 6 Søndagsture.
6. Have sat sig ind i „Love og Bestemmelser for Det Danske Pigespejderkorps“.
7. a. Fremstille 2 Instruktionstavler, 2 Spil eller andet Undervisningsmateriale til Brug for Blaamejser eller Spejdere i Troppen, eller:
b. fremstille 2 Stk. brugbart Legetøj til Børnehjem, Børnehave ell. lign. eller
c. hjulpet til ved Indretning, Vedligeholdelse og Udsmykning af Tropslokale eller Tropskytte.

Korpsnyt

Til Lykke!

Hendes Kongelige Højhed Kronprinsesse Ingrid kunde den 1. Januar fejre sin 10 Aars Spejderfødselsdag. I de 10 Aar har Kronprinsessen været Protektrice for de danske Pigespejdere og siden 1939 tillige Formand for Pigespejdernes Fællesraad, og har derved bidraget meget til Spejdersagens Fremme i Danmark.

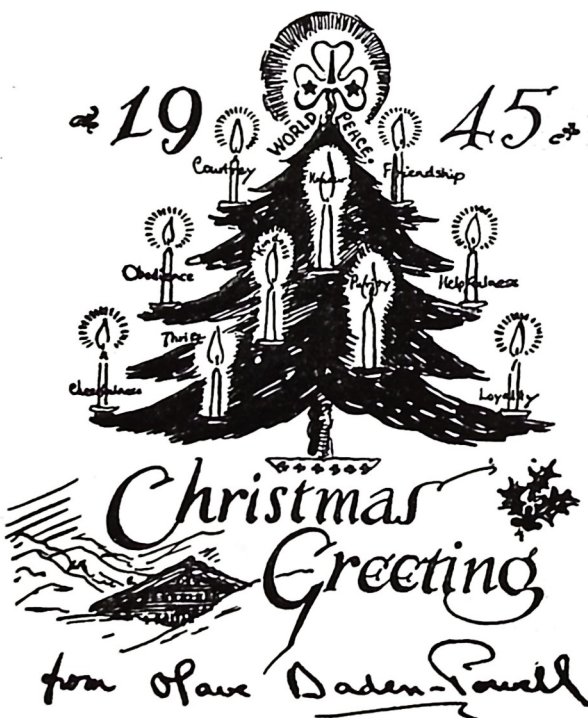
Hendes Kongelige Højhed Kronprinsesse Märtha af Norge har overtaget Hvervet som Protektrice for de norske Pigespejdere. I Norge er der ogsaa to Korps, Norsk Spejderpike Forbund og K. F. U. K. Spejderne i Norge.

★

En Julehilsen

Blandt de mange Jule- og Nytaarshilsener, som Korpsset fik i Aar fra Ind- og Udland, skal I se dette Kort fra Verdenspigenspejderchefen, som sikkert selv har tegnet det. Emblemet staar som Julestjernen, der lyser Fred. Julelysene tænder Spejderloven for os, lad dem lyse ind over hele det nye Aar.

Kender I Huset nederst til venstre? „Our Chalet“, et dejligt Hus i de svejtsiske Alper. Verdensspejderchefen ønsker sikkert for jer, at mange i de følgende Aar maa komme i Lejr og paa Skiferie der sammen med Kammerater fra alle Lande, saa Venskabskæden kan vokse sig stor og stærk.

Om Korpslejren

Der er mange Spejdere, som tror, at det forlanges, at man skal være 2. Kl. Spejder inden Sct. Georgsdag for at komme med i Korpslejren, og som er frygtelig nervøse for ikke at kunne naa det. For disse Spejdere bringer vi hermed den Trøst, at det forlanges, at *man skal være 2. Kl. Spejder inden Korpslejrens Begyndelse, altsaa inden den 9. Juli*, og ikke inden Sct. Georgsdag. Derimod skal man være fyldt 12 Aar inden Sct. Georgsdag for at komme med.

Opad er der ingen Aldersgrænse, saa Seniorspejdere er selvfølgelig meget velkomne i Lejren. Der er heller ingen Aldersgrænse for Patruljeførere.

Beredskabsmærket og Riddersnoren

Der er mange, der spørger, om de stadig skal tage Beredskabsmærket til Riddersnoren, eller om der er kommet noget andet i Stedet. I den nye Pjece om Duelighedstegn, der meget snart vil kunne faas paa Depotet, kommer der til at staa, at man i Stedet for Beredskabsmærket skal have *Oplyser og Stifinder*, altsaa to Duelighedstegn i Stedet for.

Hvor mange Ridderspejdere skal vi mon se i Korpslejren??

Maa vi rejse til Udlandet i Uniform?

Dette Spørgsmaal er igen aktuelt, — i Korpssets Bestemmelser staar:

Ønsker en Spejder at rejse i eller bruge Uniform i Udlandet, skal Tilladelsen dertil gennem Divisionschefen indhentes fra Korpsset. Tilladelse gives kun undtagelsesvis til Spejder under 16 Aar, hvis hun rejser uden Fører.

Denne Bestemmelse minder vi jer alle om, og samtidig vil jeg raade jer store Spejdere og Førere, som skal ud at se jer om i Verden: søg at komme i Forbindelse med Pigespejdere, hvor I kommer frem. I vil maaske synes, at det er en besværlig Omvej, at I skal spørge om Lov til at bruge Uniform i Udlandet, inden I rejser, men det er nødvendigt, for at ikke den uskrevne Lov om, at Spejdere altid yder hinanden Gæstevenskab, naar de mødes, skal blive misbrugt. Desuden er det en Hjælp for jer, at I paa Korpskontoret kan faa Navne og Adresser, saa I ved, hvor I skal henvende jer ude i Verden for at komme i Forbindelse med Spejdere.

Og behøver jeg saa at tilføje, at I, naar I træffer udenlandske Spejdere her i Danmark, selvfølgelig gør jeres bedste for at hjælpe dem til Rette og vise dem alt, hvad vi nu har at byde paa!

Vær en god „Gesandt“ for dit Land og dit Korps baade ude og hjemme, og Opgaven kan komme til hver af jer, saa forbered jer paa at løse den godt.

Glimt fra en Hollandstur

Paa Gaden i den By, hvor vi var indkvarteret, kom en ældre Dame hen til mig med en Buket Chrysanthemer, som hun bad mig modtage som Tegn paa Hollændernes store Taknemmelighed mod Danmark.

Gruppeleder.

Siden sidst

er der sket *Divisionschefsskifter* i ikke mindre end tre Divisioner: I *Blaavand Division* er Grete Lund, Fredericia, blevet afløst af Inger Rosenkilde, Esbjerg. I *Molleaa Division* er Gerda Frellesvig (Nigger) blevet afløst af Grethe Weis, og i *Tjele Division* har Grethe Jørgensen (Tom) fra Randers afløst Lilly Schleicher, Lemvig.

Denne Gang byder vi følgende nye Troppe velkommen i Korpset: Als, Østjylland: Trpsf. Paula Jørgensen; Højby Sj.: Trpsf. Elsa Andreassen; 4. Odense: Trpsf. Anna Møller; Aakirkeby: Trpsf. Grete Jespersen; Augustenborg: Trpsf. Mette Bennedsen; Hellevad: Trpsf. Ingrid Mathiesen; Lysabild: Trpsf. Else Dufresne; Ordrup: Trpsf. Karen Torsting.

Kolding Trop er blevet delt i 3 Troppe, Hadsund i 2 og Vildgæssene fra Sarjektjokko ligeledes i 2 Troppe.

Hadsund-Troppene hører nu til Tjele Division.

Tak til:

Graasten, Rødding, Sønderborg og Falkoner Troppe for de Pengegaver, de har sendt Korpset til Korpsskretærløn.

Helsingør Trop

ønskes til Lykke med 10 Aarsdagen den 12. Januar.

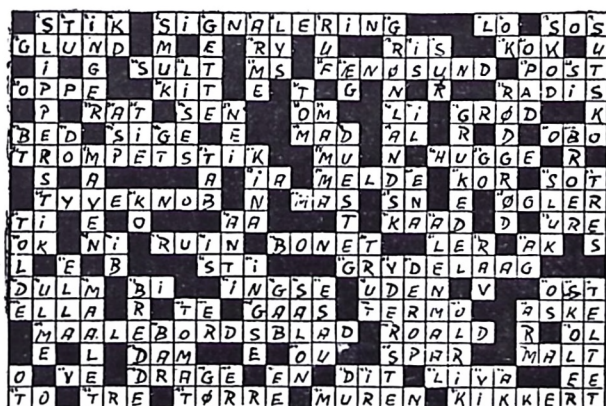
Og denne Gang var det mig, som fik Lejlighed til at fortælle Korpssnyt; jeg benytter Lejligheden til at sende Hilsner til alle — store og smaa.

Spejderchefen.

★

Løsninger:

I „Pigespejderne“s Julenummer bragte vi 2 Præmieopgaver. Her er Løsningen paa Kryds- og Tværsopgaven:

Mellem de rigtige Løsninger er trukket Lod om 3 Præmier, der tilfaldt:

1. Præmie: Gavekort paa 5 Kr.: Aase Ernst, Kgs. Lyngby.

2. Præmie 1 Bog: Annelise Erdmann-Hansen, Kjellerup.

3. Præmie: Lady Baden-Powells Autograf: Gerda Frellesvig, København.

Løsning paa Rebussen:

*Den bedste Julegave jeg faar
er Tilskud til Korpsejren næste Aar.*

1. Præmien: Gavekort paa 5 Kr.: Ane Rask, Thisted.

2. Præmie: 1 Bog: Tove Nielsen, Klampenborg.

3. Præmie: Lady Baden-Powells Autograf: Ulla Jørgensen, Snertinge.

Barne-Stuepige

Til 1. April søger jeg en Barne-Stuepige, ikke under 18 Aar og gerne en Spejder.

SPEJDERCHEFEN
Læssøgade 199, Odense

Vibeke Andres og Grethe Christensen fra Aalsgaarde. Kirsten Urth, Lemvig. Anne Lise Nielsen fra Birgitte Gjøes Trop i Hillerød. Rigmor Madsen, Taastrup Trop. Lillian Frederiksen, Kløvertroppen paa Amager. Else Frigast, Kirsten Klitgaard Lund, Hellen

Friis Hansen, Birte Buchholtz Nielsen, alle fra Næstved. Inger Damgaard, Milli Jensen, Birte Falk, Laila Jørgensen, Emmy Bisgaard Christensen, alle fra 5. Aarhus. Kirsten Frederiksen, Lissie Jakobsen, Birthe Klæbel, Lis Krogh Larsen, Vibeke Knudsen, Annelise Gerd Nielsen, alle fra 1. Lyngby.

Annie Rager, Skelskør. Vibeke Bentzen og Grethe Terkelsen fra 1. Lyngby. Irma Bisgaard Christensen, Hanna Brorson Fich, Aase Paulsen, Inger Damgaard, Aase Sørensen, alle fra 5. Aarhus. Ruth Nielsen, Jytte Nielsen, Jane Dethmar, Hellen Friis Hansen,

Else Frigast, Kirsten Klitgaard Lund, Birthe Buchholtz Nielsen, alle fra Næstved. Gerda Hansen, Else Marie Suhr, Edel Christensen, Lis Knudsen, Karen Juel Andersen, alle fra Leonora Christines Trop i Maribo. Kirsten Hyllested fra Birkerød. Jytte Hjort, Amager Kløvertrop. Birgit Israelsen, Ane Meedom, Tove Tvillinggaard, Lis Knudsen, Esther Høgsberg, alle fra Lemvig. Ruth Jørgensen, Kirsten Wæver, Grethe Øfjord, alle fra Taastrup. Birthe Petersen fra Aalsgaarde. Emma Poulsen, Elsebeth Hansen, Franziska Goldschmidt, Merete Thygesen-Poulsen, Inga Matzen og Birte Smith, alle fra Falkonertruppen.

Kirsten Hyllested, Birkerød. Aase Paulsen, Hanna Brorson Fich, Irma Bisgaard Christensen, Anna Deigaard, alle fra 5. Aarhus. S. M. (?) Carlsen fra Humlebæk. Lis Guldberg Andersen fra 1. Lyngby. Rose Nielsen og Birthe Groth Christensen, IV Lyngby.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Der er en særlig Stemning over Byen, den hyllet har sig ind i selve Skyen. Forsigtigt vandrer Folk omkring i Taagen, som om de sov, men Tinka hun er vaagen.

En stor Begivenhed der nemlig forestaar, en Onkel, som hun ej har set i mange Aar, hun mede skal, naar Klokken den er to, hun leber, kan ej holde sig i Ro.

Om Onkelen hun husker saare lidt, høj er han, og saa smiler han saa tit; hun skimter noget, raaber glad hans Navn, med Jubel kaster hun sig i hans Favn.

Men ak, den Glæde var kun kort, thi »Onkelen« var af ganske anden Sort. Hun fatter sig dog hurtigt efter Slaget og stirrer op paa Masten helt betaget.

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

POSTBOX

Fru Ellen From Petersen, Stationen, Maaløv.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR

I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.

Postgiro 40673. Korpssets: 38427.

REDAKTION AF FØRERBLADET

Læssøegade 199, Odense. Postgiro 33633. Alle Bidrag til Bladet sendes inden den 25. i Maanedens for at kunne komme med i det først udkommende Blad.

REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup, hvortil alle Bladbidrag sendes inden den 5. i hver Maaned, hvis de skal naa at komme i Betragtning i det først udkommende Blad.

Depotets Præmieopgave i Juleprislisten

De heldige Vindere var:

1. Præmie: Fru Kirsten Klougart, Beder.
2. Præmie: Jytte Rasmussen, Chr. Sonnesvej 111, Odense.
3. Præmie: Vita Johannessen, Tværgade 10, Silkeborg.
4. Præmie: Emmy Eriksen, Annavej 9, Fredericia.
5. Præmie: Vibeke Kuhnunch, Lærfosgade 32, S.
6. Præmie: Anne Margrethe Bang Nielsen, Gadstrup, Skovlund pr. Nr. Aaby.
7. Præmie: Kirsten Petersen, Storegade 5, Aabenraa.
8. Præmie: Bodil Jakobsen, Randersvej 35, Hammel.
9. Præmie: Pernille Lønborg, Allégade 8B3, F.
10. Præmie: Fru Asta Christensen, Bjerregade, Ølgod.

Præmierne er blevet tilsendt Vinderne.

Løsningen paa Opgaven var følgende:

Husk at give Depotets Gavekort som Julegave i Aar.

Der var desværre indløbet en Trykfejl; men mange af jer fandt dog ud af den. Løsningen var ikke saa let, som nogle af jer troede, at sige, at („Kl. er 15“), var lidt for let sluppet.

Billigt Udstyr til Kørnslejren

Nye og brugte Militærtornystre 12,85 - 17,85

Poser anvendelige til Spisegrejter 0,85

Lille Turtaske 3,85

PIGESPEJDERDEPOTET

LUNDSDGADE 6 - - KØBENHAVN Ø

REDAKTION: FRU ANNESOFIE HERMANN, Ellemosevej 89, Hellerup
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „PIGESPEJDERNE“, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302.
EKSPEDITION OG TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, ODENSE. Afleveret til Postvæsenet den 13. Februar 1946